

SIRI FOSS

STILLING ALLMENNLEGE ARBEIDSSTED STUDENTHELSETJENESTEN I OSLO

Hva bør folk vite om deg før de leser intervjuet?

Født og oppvokst i Drammen. Studerte i Bergen/Oslo, cand. med i 1997. Etter endt turnus jobbet jeg som barnelege i Tromsø drøye halvannet år. Deretter hadde jeg ett år med reiser og studier der jeg bla var på Lofotfiske, lærte meg spansk og salsa i Mexico og studerte internasjonale helsefag i Uppsala. Jobbet deretter sju måneder som «bush-doktor» i Angola for Leger Uten Grenser. En voldsom opplevelse på godt og vondt og som har gitt meg enda større overbevisning om at vi alle har et ansvar for det som skjer i verden. Vi som er helsearbeidere har i kraft av vårt yrke og kompetanse en unik mulighet til å være med å påvirke verdenssamfunnet! Har jobbet flere år på Oslo legevakt og er nå fastlege på Studenthelsetjenesten. Gift, har en stedatter på ti og en sønn på snart to år. Glad i mennesker, friluftsliv og engasjement!

For pasientene kalles du «doktor...» med fornavn eller etternavn?

I distriktsturnus nordpå var jeg «Doktordama». På Barneavdelingen i Tromsø var jeg «Doktor-Siri» eller bare «Siri»: I Angola var jeg «Doutora». På Legevakta var jeg nok «Hu lyse doktoren». Nå tror jeg at jeg er «Doktor Siri» igjen, evt. «Doktor Siri Foss»

Hva gir deg mest glede?

På jobben gir det meg stor glede å se at jeg kan bidra til at noen får det bedre. Privat føler jeg meg veldig heldig som har en flott familie og mange gode venner som er der. Det at jeg stadig kan være «underveis», lære nye ting og ta nye

utfordringer gir meg stor glede. Det er også viktig for min trivsel og mitt humør at jeg har tid og mulighet til å være ute i naturen, at jeg får trent av og til og at jeg ikke har laget meg et så tett program at det spontane forsvinner fra livet!

Hva er det lureste knepet du har gjort for å få en bedre hverdag?

Jeg er med en psykomotorisk fysioterapeut og psykolog «som lærejente» og har gruppeterapi for en gruppe studenter som sliter med angst, fobier, aggresjon, grensesetting mm. Dette er kjempespennende, og jeg lærer en helt ny måte å angripe disse problemstillingene på, som ikke bare er å «prate om det»...

Når synes du at du gjør viktig legearbeid?

Når pasienten sier at de føler at jeg tar dem på alvor.

Når gjør du uviktig arbeid?

Når jeg sitter med en lang papirbunke etter arbeidstid, og skulle ha vært ute av kontoret for lengst og gjort noe mer hyggelig...

Forutsatt ubegrenset med tid og penger til forskning; hva ville du funnet ut mer om?

For di jeg forutsetter at det er ubegrenset med midler til forskning, ville det ha vært å utarbeidet og gjort tilgjengelige billige HIV/AIDS-medisiner, tilpasset barn i den fattige delen av verden!! Mitt forskningsarbeid ville være å kartlegge barna og familienes livskvalitet etter oppstart med medisin i en liten landsby i Afrika...

Hva er stikkordene for din favorittpasient?

En som jeg kan ha en litt uformell tone med, som jeg vet litt mer om en bare sykdommen og som trives med min måte å være doktor på.

Er det lov å bli skikkelig sint på en pasient og vise det? Hvordan gjør du det?

Skikkelig sint prøver jeg unngå å bli... (for er jeg sint, er det visst *ikke* hyggelig å være den det går utover...). Men å være bestemt og tydelig med en litt sint stemme, er lov. Og det vet jeg at jeg er, hvis for eksempel noen av mine pasienter insisterer på at de *må* ha B-preparater og jeg er helt uenig.

Hvis du ikke var lege, hva gjorde du da?

Jeg tror jeg ville vært lærer.

Hvilken person i norsk helsevesen kunne du tenkt deg å bli stående fast i heisen med? Og hvorfor?

Camilla Stoltenberg kanskje. Hun virker som en nøktern, klok og fornuftig dame som helt sikkert har en masse å fare med...

Du er helseminister for én dag. Budsjettkontrollspøkelset gjør at du må flytte midler fra et formål til et annet.**Hvem får mer, hvem får mindre med deg som minister?**

Narkomane, de psykisk syke og de eldre får mer av meg. Private aktører med tilskudd som driver med «lønnsomme

operasjoner» på pasientgrupper som egentlig er «friske», vil fått mindre.

Hva bør primærhelsetjenesten prioritere de neste tre årene?

Bedre oppfølging og samarbeid mellom hjemmesykepleie, fastlege og andrelinje- tjenesten i forhold til eldre, psykisk syke, kreftpasienter/kronisk syke og narkomane. Vi bør også prioritere forebyggende barne- og ungdomshelse og skolere oss bedre på innvandrere/asylsøkere/flyktninger og deres helseproblemer.

Hvilket sykehus er Norges beste?

Det må være et av våre mellomstore sykehus der det er stabil sykepleie- og legedekning og pasientene føler at de blir sett.

Spørsmål fra Brynjar Jacobsen: Hva kan gjøres for å bedre helsetilbudet for studentene?

Ufordringen for oss er å gi et gratis og helhetlig fastlegetilbud til studentene i samsvar med fastlegeordningens intensjon og samtidig imøtekomme deres ønsker om å få løst ulike helseproblemer av stor eller liten art, så raskt som mulig. Studentene ønsker helst at dette skal skje på samme dag som problemet oppstår uansett alvorlighetsgrad!! Vi har fortsatt noe igjen før vi klarer å forene det medisinskfaglige riktige med både driften og behovene til pasientene våre. Men vi kommer ikke utenom at vi trenger flere legestillinger på Studenthelsetjenesten. Økte offentlige midler til psykologisk/psykiatrisk seksjon er en annen viktig sak. Vi har et meget godt tilbud på Studenthelsetjenesten med gratis konsultasjon hos psykolog/psykiater samt hos psykomotorisk fysioterapeut, men kapasiteten er begrenset. Vi trenger flere psykologer/psykiatere og ikke minst psykomotorisk fysioterapeuter. I tillegg ville helsetilbudet også vært vesentlig bedre hvis allmennpraktikeren og psykologer/psykiatere hadde hatt et tettere samarbeid med psykologer/psykiatere «der ute». Da Studenthelsetjenestens psykiatere og psykologer gir korttidstilbud, lider de sykeste av mangel på eksterne terapeuter. Svangerskapsomsorgen for studentene ville vært ytterligere forbedret hvis vi hadde hatt en jordmor tilknyttet Studenthelsetjenesten.

Forslag til neste intervjuobjekt. Kom også med et spørsmål som vi kan presentere ham/henne for.

Ole Andreas Hovda: Fastlege i Nittedal og studerer teologi. Er det presten (når han blir ferdig) eller Doktor Ole Andreas Hovda som best vil kunne ta vare på en person i sorg, og hvorfor er det slik?